

EL RUS: ASPECTES LINGÜÍSTICS A CONSIDERAR

El rus és la llengua eslava més parlada. Pertany al grup de llengües indoeuropees. Tot i que conserva la majoria de l'estructura comuna de les paraules eslaves, el rus modern conté una gran quantitat de vocabulari d'origen internacional per la política, la ciència i la tecnologia.

Les llengües més similars al rus, lingüísticament parlant, són el bielorús i l'ucraïnès, llengües amb les quals forma la branca oriental de les llengües eslaves.

El rus s'escriu amb l'alfabet ciríl·lic. Actualment consta de 33 caràcters, 31 dels quals són fonèmics i 2 en són signes. La llengua russa fa servir dues versions d'aquest alfabet, una mecanografiada i l'altra lligada la qual s'empra quan s'escriu a mà. Aquestes dues versions presenten algunes notables diferències.

Patronímics: els russos posseeixen un nom patronímic format pel nom de pila del pare i el sufix **vich** (вич), que significa "fill de", l'equivalent per a les dones és **evna** (евна) o **ovna** (овна), "filla de". En els cognoms de la família (els que tenen la terminació "ov", "ev") existeix la distinció entre home i dona. Per exemple: Dmitri Yurievich Ivanov (fill de Yuri Ivanov, masculí) o Yekaterina Yúrievna Ivánova (filla de Yuri Ivánov, femení).

Característiques de la llengua russa i errors gramaticals més freqüents	
FONÈTICA	<ul style="list-style-type: none"> • Material elaborat a partir de la pàgina Web: http://aulafacil.org/rus/cursus.htm - La llengua russa té 10 vocals i 1 semivocal. Aquestes vocals estan dividides en dures (es pronuncien igual com les vocals tòniques catalanes) i toves (les vocals es pronuncien precedides d'una "i" suau). - Hi ha 20 consonants dividides en sordes i sonores. - No hi ha accents sinó que l'accent s'identifica únicament en la pronúncia, per tant, s'ha de conèixer la paraula per saber en quina sí·l·laba recau l'accent. - L'accent pot canviar de sí·l·laba en la mateixa paraula en passar del singular al plural, en les declinacions o en les diferents formes verbals.

MORFOLOGIA	<ul style="list-style-type: none"> - En rus hi ha tres gèneres: masculí, femení i neutre, i sis casos de declinació. Mots molt usuals són neutres o de diferent gènere que en català, fet que pot produir dificultats de correspondència amb el gènere i distinció entre el masculí i femení de les paraules catalanes. - La manera de formar els singulars i els plurals depèn del gènere de la paraula i la seva terminació en singular. - En la llengua rusa no existeixen articles, ni definits ni indefinits. El sentit d'un substantiu es determina pel context en el qual apareix. Aquest fet pot provocar dificultats per reconèixer i utilitzar els articles.
SINTAXI	<ul style="list-style-type: none"> - L'estructura més comuna de les oracions afirmatives és: subjecte+adverbi+verb+complements: <i>Jo parlo bé rus – “ja caracho raviu ruski”</i> i de les negatives és: subjecte+negació+verb+complements: Jo no parlo rus – “a ni raviu pa ruski”. - Quan contesten una pregunta, les oracions negatives comencen amb la partícula “HET”, pronunciada “niet”, seguida de l'oració negativa normal. La diferent manera de fer oracions pot ocasionar dificultats a l'hora de la formació de frases en la nostra llengua. - No hi ha verbs copulatius en present, però sí en passat i futur. Això pot produir dificultat alhora d'utilitzar aquests verbs en present. - Hi ha preposicions i marques de morfologia, a més del cas de la declinació. Això fa que de vegades es puguin deixar la preposició atès que ja l'han dit en el mot.